

полза за тѣхъ, но важното е, че ние сме нарушили принципа, прѣстѣпили сме закона на Божията Любовь. Не е въпросътъ и въ това, да не ядемъ месо, но важниятъ въпросъ е, че разумниятъ човѣкъ не е създаденъ да яде нито кокошки, нито агнета, нито пуйки. Човѣкъ е създаденъ за съвсѣмъ друга храна. И Христосъ, като слѣзълъ отъ небето, казалъ: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ, и който ме яде, живъ ще бѣде“. Питамъ: защо Христосъ взима думитѣ „азъ съмъ живиятъ хлѣбъ“?

Изобщо, ние, съвременнитѣ хора, трѣбва да се пазимъ отъ всички заблуждения на миналото, които врѣменно изпъкватъ въ нашето съзнание. Тѣй както е свѣтътъ, даже и най-умнитѣ, и най-добритѣ хора иматъ възможность да се заблудятъ въ живота си. И най-опитниятъ пжтешественикъ, ако нѣма компасъ, може да се заблуди въ пжтя си. Попадне ли въ мъгливо врѣме въ нѣкое поле, той нѣма да знае накждѣ е изтокъ, западъ, сѣверъ и югъ и вижъ, заблудилъ се въ посоката си. Ако той е много уменъ човѣкъ, ако е наблюдавалъ природата, нѣма да изгуби пжтя си, но мнозина отъ васъ може да се забатачите. Тогава, какъ ще познаете накждѣ е изтокъ? Денемъ, на примѣръ, въ мъглата, какъ ще познаете накждѣ е изтокъ, накждѣ е западъ, накждѣ е сѣверъ и накждѣ е югъ? Ако сте наблюдавали камънитѣ, ще познаете по тѣхъ. Тия камъни, които сж къмъ сѣверъ, иматъ едни краски, а тия, които сж къмъ югъ, иматъ други краски. Следователно, камънитѣ ще бждатъ вашиятъ компасъ. Ще вземете едно камъче и то ще ви покаже накждѣ е изтокъ. Като намѣрите изтокъ, по особени математически прѣд-